

způsobené nesprávným právním názorem a bylo je proto zrušiti dle § 7 zák. o ss.

Č. 3724.

Dávka z přírůstku hodnoty: * Podle § 1 č. 4 zák. z 30. března 1920 č. 209 Sb. nepodléhá dávce z přírůstku hodnoty nemovitostí pouze jediný převod stavebních parcel, totiž ten, který bezprostředně předchází dokončení stavby na převedené parcele.

(Nález ze dne 12. června 1924 č. 10.590.)

V ě c: Josefíny U. v Praze (adv. Dr. Rud. Rytíř z Prahy) proti zemskému správnímu výboru v Praze o dávku z přírůstku hodnoty nemovitostí.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Platebním rozkazem magistrátu hlavního města Prahy ze 16. prosince 1920 byla Josefíně U. z převodu domu č. p. — v Praze na Mořice a Bertu Sch. na základě tržové smlouvy z 15. května 1920 předepsána dávka z přírůstku hodnoty nemovitostí 527.646 K 62 h.

Podáním z 29. prosince 1922 žádala st-čka, aby jí tato již zaplacená dávka, jakož i zaplacené úroky od 7. ledna 1921 do 19. ledna 1921 v částce 952 K 70 h, tedy celkem 528.600 K 32 h byla vrácena, jelikož dům byl koupen za účelem přístavby IV. a V. patra a dle potvrzení stavebního referátu magistrátu bylo s touto stavbou dne 3. června 1921 skutečně započato a táž dne 14. července 1922 dokončena, čímž nabyta strana nároku na osvobození dle zák. z 30. března 1920 č. 209 Sb. a zák. z 14. března 1921 č. 100 Sb. Magistrát nevyhověl výměrem z 23. června 1923 této žádosti.

Žal. úřad zamítl nař. rozhodnutím odvolání, a to proto, že manželé Mořic a Berta Sch., nabyvši nemovitosti převodem, jehož osvobození od dávky se žádá, nepoužili jí sami ke stavbě podle zák. z 30. března 1920 č. 209 Sb., nýbrž prodali jí dne 19. ledna 1921 firmě »Česká chmelařská vývozní společnost«, která teprve provedla nástavbu IV. a V. patra.

Naproti tomu zastává stížnost právní názor, že každý převod stavební parcely, pokud se stal v letech 1920 a 1921, jest dle § 1 č. 4 uved. zák. od dávky z přírůstku hodnoty osvobozen, když parcely bylo k stavbám podle tohoto zák. použito, a to i když stavbu neprovedla osoba, na kterou dotčeným převodem parcela přešla, nýbrž teprve osoba, která nemovitosti dalším převodem nabyla.

Nss neuznal stížnost důvodnou.

Zák. z 30. března 1920 č. 209 Sb. nadepsaný »O přechodných daňových výhodách pro stavby« prodlužuje platnost zák. z 28. prosince 1911 č. 242 ř. z. o berních úlevách pro novostavby, přístavby, nástavby a stavby vůbec a pro stavby malých bytů zvláště a uvádí, že tyto úlevy přísluší novým stavbám, stavbám domů s malými byty, přístavbám a nástavbám, které se v letech 1920 a 1921 započnou a stavebně dokončí. Dává tedy zákon berní úlevu z důvodů p r o v e d e n í s t a v b y.

V § 1 č. 4 ustanovuje zákon, že převody stavebních parcel v letech 1920 a 1921, jichž bude v celé její výměře použito k s t a v b á m podle

tohoto zák., nepodléhají co do přírůstku dávce z přírůstku hodnoty nemovitosti. Dává tím zákon vedle daňových výhod z důvodů provedení stavby za účelem snížení stavebních nákladů ještě další výhodu tím, že osvobozuje od dávky z přírůstku hodnoty při převodu stavební parcely sloužící stavbě v zákoně blíže určené.

Z toho jde, že dávce z přírůstku nepodléhá podle § 1 č. 4 uved. zák. jen převod, který vedl k stavbě ve smyslu tohoto zák., tedy že jest osvobozen jen ten převod, který bezprostředně předchází dokončení privilegiované stavby.

Nelze tudíž dáti za pravdu názoru hájenému stížností, že všechny převody stavebních parcel předcházející provedení stavby, pokud se staly v letech 1920 a 1921, nepodléhají ve smyslu uved. zákonného ustanovení dávce z přírůstku hodnoty.

Ježto v daném případě převod stavební parcely, na které byl již dům č. p. —, se st-lky na manžele Sch., jak není sporno, nepředcházel bezprostřední provedení nástavby 4. a 5. patra na tomto domě, bylo nař. rozhodnutí, které odepřelo st-lce osvobození od dávky, ve shodě se zák. a bylo proto stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 3725.

Dávka z přírůstku hodnoty: * Při výpočtu snížení dávky podle § 12, odst. 4 pravidel o obecní dávce z přírůstku hodnoty nemovitostí (dodatek III k vl. nař. č. 143/1922) nelze přihlížeti k době držby před 1. lednem 1914.

(Nález ze dne 12. června 1924 č. 10.591.)

V ě c: Jos. B. v K. proti mor. zemskému výboru (zem. sekr. Dr. Frt. Híkl — za zúč. obec P. ředitel měst. úřadů Dr. Lad. Prchal) o dávku z přírůstku hodnoty nemovitostí.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Platebním rozkazem z 2. července 1923 předepsal městský úřad v P. Josefu B. v K. z převodu nemovitosti, zapsané ve vložce — kat. obce P. a zcizené smlouvou ze 17. března 1923 firmě na základě pravidel vydaných vl. nař. ze 27. dubna 1922 č. 143 Sb. (dodatek III) dávku z přírůstku hodnoty nemovitosti 6487 K 50 h. Jako hodnota nabývací ke dni 1. ledna 1914 byla dle úředního odhadu vzata částka 8000 K.

Odvolání bylo městským zastupitelstvem v P., další odvolání nař. rozhodnutím zamítnuto.

O stížnosti uvážil nss toto:

Nař. rozhodnutí odepřelo snížení dávky dle posledního odst. § 12 pravidel vzhledem k ustanovení odst. 2 § 11 těchto pravidel, které vylučuje započtení doby držby před 1. lednem 1914 do držby pro snížení dávky dle § 12 směrodatné.

Stížnost, vytýkající nař. rozhodnutí nezákonnost, nemohl nss shledati důvodnou.

§ 11 uvedených pravidel, který dle nadpisu pojednává »o základu vyměření«, jedná v odst. 1 o vyšetření přírůstku jakožto nejdůležitějšího